E. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv,

F. der henviser til, at det faktum, at der er rejst sag på et civilretligt eller forvaltningsretligt grundlag, eller at sagen indeholder visse aspekter, der henhører under det civilretlige eller forvaltningsretlige område, ifølge Parlamentets faste praksis ikke i sig selv udelukker, at man kan påberåbe sig immunitet i henhold til den pågældende artikel,

G. der henviser til, at Luigi de Magistris, da han gav det pågældende interview, udøvede sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet og udførte politisk virksomhed ved at tilkendegive sin mening om et spørgsmål, der var af offentlig interesse for vælgerne i hans valgkreds,

H. der henviser til, at det i et demokratisk samfund er uacceptabelt at forsøge at hindre medlemmer af Parlamentet i at give udtryk for deres synspunkter vedrørende spørgsmål af legitim offentlig interesse og relevans og i at kritisere deres politiske modstandere ved at anlægge sag, og at det desuden er i modstrid med artikel 8 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, som har til formål at beskytte medlemmernes ytringsfrihed ved udøvelsen af deres hverv af hensyn til Parlamentet, der er en af Den Europæiske Unions institutioner,

1. vedtager at beskytte Luigi de Magistris' immunitet og privilegier;

2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til den kompetente myndighed i Den Italienske Republik og til Luigi de Magistris.

Beskyttelse af Bruno Gollnischs parlamentariske immunitet

P7_TA(2011)0189

Europa-Parlamentets beslutning af 10. maj 2011 om anmodning om beskyttelse af Bruno Gollnischs immunitet og privilegier (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til anmodning af 10. juni 2010 fra Bruno Gollnisch om beskyttelse af hans immunitet i forbindelse med en straffesag ved en fransk domstol, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 14. juni 2010,

— der har hørt Bruno Gollnisch den 26. januar 2011, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,

— der henviser til artikel 9 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,

— der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008 og 19. marts 2010 [1],

— der henviser til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning,

— der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 3, og artikel 7,

— der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0154/2011),

[1] Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet, Sml. 2008 II, s. 2849, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente, Sml. 2008 I, s. 7929, og sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet.

Tirsdag den 10. maj 2011

A. der henviser til, at Bruno Gollnisch, der er medlem af Europa-Parlamentet, har anmodet om, at hans parlamentariske immunitet beskyttes i forbindelse med foranstaltninger, som han anser for frihedsbegrænsende, og som de franske myndigheder har anvendt over for ham som led i en politimæssig efterforskning mod en unavngiven person på grundlag af en klagesag med påstand om erstatning, som Den Internationale Liga mod Racisme og Antisemitisme den 26. januar 2009 har anlagt for opfordring til racehad,

B. der henviser til, at artikel 8 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter ikke er blevet påberåbt i forbindelse med anmodningen om immunitetsbeskyttelse og derfor ikke er relevant,

C. der henviser til, at det af artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, som Bruno Gollnisch udtrykkeligt har henvist til i skrivelse af 10. juni 2010 til formanden, og som finder anvendelse i denne sag, fremgår, at Europa-Parlamentets medlemmer under Parlamentets sessioner på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling, og henviser til, at dette ikke hindrer Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet,

D. der henviser til artikel 26, stk. 2, i Den Franske Republiks forfatning, der fastslår, at medlemmer af Parlamentet ikke i strafferetligt øjemed kan udsættes for anholdelse eller nogen som helst anden frihedsberøvende eller frihedsindskrænkende foranstaltning uden tilladelse fra præsidiet for den forsamling, som medlemmet tilhører, medmindre der foreligger en alvorlig forbrydelse, den pågældende gribes på fersk gerning, eller der foreligger en endelig domfældelse; der henviser til, at det endvidere fastslås i artikel 26, stk. 3, at tilbageholdelse, frihedsberøvende eller frihedsindskrænkende foranstaltninger og retsforfølgelse af et medlem af Parlamentet stilles i bero under parlamentssamlingen, hvis den forsamling, som det pågældende medlem tilhører, forlanger det,

E. der henviser til, at Parlamentet har et vidt skøn med hensyn til, hvilket udfald den afgørelse, der træffes i anledning af en anmodning om immunitetsbeskyttelse fra et af dets medlemmer, skal have [1],

F. der henviser til, at Parlamentet i nærværende sag ikke har fundet noget bevis på fumus persecutionis, dvs. en tilstrækkelig alvorlig og præcis mistanke om, at sagen er blevet anlagt med den hensigt at skade medlemmets politiske virksomhed,

G. der henviser til, at sagen ikke henhører under Bruno Gollnischs politiske virksomhed som medlem af Europa-Parlamentet; der henviser til, at sagen i stedet angår Bruno Gollnischs rent lokale og regionale virksomhed, som medlem af regionalforsamlingen for regionen Rhônes-Alpes, et hverv, hvortil han blev valgt ved almindeligt direkte valg, og som er forskelligt fra hvervet som medlem af Europa-Parlamentet,

H. der henviser til, at Bruno Gollnisch har forklaret, hvorfor den pressemeddelelse, der har givet anledning til anmodningen om beskyttelse af immunitet, blev udsendt af hans politiske gruppe i regionalforsamlingen for regionen Rhônes-Alpes, idet han har anført, at meddelelsen var blevet skrevet af Front Nationals lokalforening, herunder af pressechefen, der var bemyndiget til at udtale sig på vegne af de valgte medlemmer af Front national; der henviser til, at en anvendelse af den parlamentariske immunitet i en sådan situation ville udgøre en uberettiget udvidelse af disse bestemmelser, hvis formål er at forebygge indgreb i Parlamentets virke og uafhængighed,

I. der henviser til, at der er tale om en beklagelig krænkelse af Parlamentets beføjelser, når de franske myndigheder tilsyneladende har truffet visse foranstaltninger til at begrænse Bruno Gollnischs frihed, uden forinden at have anmodet om ophævelse af hans immunitet; der henviser til, at de franske myndigheder imidlertid nu formelt har anmodet om ophævelse af hans immunitet for at kunne vedtage sådanne frihedsbegrænsende foranstaltninger i fremtiden, og at det derfor ikke længere er nødvendigt at beskytte Bruno Gollnischs immunitet i så henseende,

J. der henviser til, at det ikke er Parlamentet, men de kompetente retslige myndigheder der skal beslutte – under overholdelse af alle demokratiske garantier – hvorvidt den franske lovgivning om opfordring til racehad er overtrådt, og hvilke retslige konsekvenser dette måtte få,

K. der henviser til, at Bruno Gollnisch derfor ikke bør beskyttes af den parlamentariske immunitet,

[1] Sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet, præmis 101.

1. vedtager ikke at beskytte Bruno Gollnischs immunitet og privilegier;

2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til den kompetente myndighed i Den Franske Republik og til Bruno Gollnisch.

Ophævelse af Bruno Gollnischs parlamentariske immunitet

P7_TA(2011)0190

Europa-Parlamentets beslutning af 10. maj 2011 om anmodning om ophævelse af Bruno Gollnischs immunitet (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til anmodning af 3. november 2010 fra de franske myndigheder om ophævelse af Bruno Gollnischs immunitet, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 24. november 2010,

— der har hørt Bruno Gollnisch den 26. januar 2011, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,

— der henviser til artikel 9 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,

— der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008 og 19. marts 2010 [1],

— der henviser til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning,

— der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,

— der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0155/2011),

A. der henviser til, at en fransk offentlig anklager har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Bruno Gollnischs parlamentariske immunitet for at gøre det muligt at undersøge en klage over påstået opfordring til racehad og, hvis der er grundlag herfor, retsforfølge Bruno Gollnisch ved den franske ret i første instans, appelretten og kassationsretten,

B. der henviser til, at anmodningen om ophævelse af Bruno Gollnischs immunitet vedrører en påstået overtrædelse af bestemmelserne om opfordring til racehad som følge af en pressemeddelelse, der blev udsendt den 3. oktober 2008 af regionen Rhône Alpes' "Front National"-gruppe, som Bruno Gollnisch var formand for,

C. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer under Parlamentets sessioner i henhold til artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling, og at dette ikke hindrer Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet,

[1] Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet, Sml. 2008 II, s. 2849, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente, Sml. 2008 I, s. 7929, og sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet.